

בעניין: 1. עזבון המנוח _____ חאייק,

שנשא בחיו ת.ז. מס' _____.

מזיאתא ג'מעין- נפת שכס.

2. _____ חאייק, ת.ז. _____.

בשמה ובשם ביתה, התובעת מס' 3 שנמצאת תחת אפוטרופוסתה

3. _____, ת.ז. _____ (קטינה)

שתיהן משכס.

ע"י ב"כ ת. אבו חוסיין מ.ר. 8195, ו/או

ס. אבו חוסיין מ.ר. 8662, ו/או

חמודי לביב מ.ר. 37412, עורכי-דין

ת.ד. 290, מאוס אל פחס 30010

טל': 6313640 - 04, פקס: 6312915 - 04

עפ"י העברה מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה ולצברגר

ה ת ו ב ע י ם

נ ג ד

מדינת ישראל, משרד הביטחון

ע"י פרקליטות מחוז ת"א

הניירטה סולד 1, הדר דפנה

תל-אביב

ה נ ת ב ע ת

מהות התביעה : נזקי גוף

סכום התביעה : נזק מיוחד : 188,050 ₪

נזק כללי : לפי הערכת בית המשפט

כ ת ב ת ב י ע ה

1. התובעים מגישים את כתב תביעתם המתאר את ה-Via Dolorosa- דרך הייסורים של

אישה פלסטינית אשר כרעה ללדת בין המחסומים וצירי לידתה נבלעו בחרתורי גסיסתו של בעלה.

הוא לא זכה לראות את חיוכה הראשון של _____, בתו הקטנה, והיא, כנראה תצטרך "לחגוג" את יום הולדתה, בכל שנה, ללא בלונים.. וללא חיוך.

התובעים אשר יהיו מיוצגים ע"י ב"כ הנ"ל, שכתובתו למסירת כתבי בי-דין כמצויין לעיל.

2. כל הטענות שיפורטו להלן, ככל שהן ידועות לתובעים, הינן משלימות ו/או חלופיות, הכל לפי הקשר הדברים והדבקים.
3. התובע מס' 1 היינו עיזבון המנוח _____ תאייק ז"ל, יליד 1.6.79, שנשא בחייו ת.ז. _____ מכפר זיתא ג'מעין-שכם (להלן: "המנוח") רצ"ב תעודת פטירה ותרגומה לעברית נספח א'. בית הדין השרעי בשכם, הוציא מלפניו צו ירושה המכריז על ירושת המנוח, ולפיו התובעות 2 ו-3 הינן חלק מיורשיו, רצ"ב צו ירושה ותרגומו לעברית נספח ב'.
4. המנוח היה בחייו נשוי ועמד להיות אב ביום מותו. הוא בעל השכלה תיכונית ועבד כצבעי בישראל עד להתפרצות אינתיפאדת אל-אקצא בחודש אוקטובר 2000. מאז עבד בעבודות שונות מזדמנות.
5. א. התובעת מס' 2 הנה אלמנתו של המנוח, ילידת 08.10.79, סטודנטית למנהל עסקים, שנה ב' באוניברסיטת אלנג'אח (להלן: "האלמנה").
- ב. התובעת מס' 3 הנה בתו של המנוח, ילידת 08.06.02, והיא תובעת באמצעות אמה האלמנה.
6. עם פטירת המנוח, וכתוצאה מהאסון הטרגי שיתואר להלן, איבדו התובעות 2-3 את מקור מחייתן.
7. הנתבעת הנה מדינת ישראל ו/או משרד הביטחון, ובכל הזמנים הרלוונטים לתביעה היתה בעלת אחריות מלאה על השליטה, הביטחון, והסדר באזור נמצא דרומית לעיר שכם, והיתה המעסיקה ו/או השולחת ובעלת השליטה והפיקוח על כוחות הביטחון אשר ביצעו בלילה שבין 24 ו-25 פברואר 2002 את תפקידיהם עפ"י הוראה ו/או הרשאה באזור כפי שיובהר בהמשך.

8. התובעים יטענו כי הנתבעת אחראית לאירוע שיפורט להלן, בין מכוח אחריותה השילוחית ו/או בין מכוח חבותה הישירה עפ"י דין, למעשיהם ו/או מחדליהם של אנשי הביטחון ועל דרכם בביצוע או הימנעות מביצוע מעשיהם.
- 9.
- א. ביום 25 בפברואר 2002 (להלן: "יום האירוע"), בשעה 1:00 אחרי חצות או בסמוך לכך, קיבלה האלמנה, אשר היתה בחודש התשיעי להריונה, צירי לידה עזים. היא נסעה יחד עם בעלה המנוח וחמה, _____, חאייק (להלן: "הנוסעים"), מביתם שבכפר זיתא ג'מעין לכיוון מחסום חווארה הנמצא דרומית לשכם, בדרכם לבית החולים רפידיא שבשכם.
- ב. המנוח נהג ברכב, אביו ישב לידו במושב הקדמי ואילו האלמנה ישבה במושב שמאחורי הנהג.
- ג. במחסום חווארה, המרוחק כ-15 ק"מ בלבד מהכפר זיתא-ג'מעין, ניצבו שלושה חיילים. המנוח עצר את רכבו כשלושה מטרים מהמחסום לבדיקה. החיילים ערכו חיפוש ברכב וכן חיפוש גופני על נוסעיו. עוד ביקשו החיילים מהאלמנה להרים את בגדיה ע"מ לוודא כי היא בהריון. לאחר המתנה ממושכת, אפשרו להם החיילים להמשיך ולנסוע.
- ד. לאחר נסיעה של כ-300 מטרים מהמחסום, הגיעו לתעלה גדולה שנחפרה בכביש הראשי. הם נסעו באיטיות, מאחר ומצב הכביש כלל לא אפשר אחרת. כ-30 מטר אחרי התעלה לכיוון העיר, שמעו יריות בודדות ולאחר מכן התחיל ירי אינטנסיבי לעברם מלפנים, והמנוח נפגע בצווארו. כבר בשלב זה יצוין כי הנוסעים לא הבחינו בנוכחותם של חיילים או כוחות מכל סוג שהוא, וזאת בשל החושך ומזג האוויר החורפי ששררו במקום אותה עת. בדיעבד התברר כי אלה היו יריות מהכיוון של טנקים צבאיים שהיו במקום ו/או כוח צבאי שעמד במקום.
- ה. לאחר שהמנוח נורה, הרגישה האלמנה כי נפגעה בגבה, חמה נפצע אף הוא, ואיבד הכרה.
- ו. הירי האינטנסיבי נמשך כמה דקות, ונפסק. האלמנה הרימה את ראשה, והבחינה בכמה חיילים עם נשקם מכוון אליה.

- ז. החיילים מצדם טענו שיש אמל"ח ברכב. הם הוציאו אותה מהרכב והורו לה לפשוט את בגדיה. בהתחלה היא הורידה את הבגד העליון, ונשארה עם חולצה ומכנסיים. אך החיילים לא הסתפקו בכך והורו לה להוריד את כל בגדיה עד שנשארה רק עם בגדים תחתונים. החיילים איימו על האלמנה תוך כדי ירי לא ממוקד סביב גופה.
- ח. בשלב זה, האלמנה היתה במצב של לידה וירדו לה המים. החיילים כנראה הבינו שהיא במצב של לידה, העלו אותה על אלונקה, בעודה ערומה והכניסו אותה לאחד הנגמשים, כמו גם את המנוח ואביו.
- ט. החיילים החזירו אותם למחסום חווארה, שם הניחו את האלונקות על הכביש. החיילים ששהו במחסום נשארו שם. לאחר מכן, בסביבות השעה 2:00 אחרי חצות, הגיע אמבולנס צבאי. הצוות הרפואי הזריק לה משהו והיא נשארה עם המזרק ביד.
- י. בסביבות השעה 4:00 לפנות בוקר, הגיע למחסום אמבולנס של הסהר האדום, שהעביר את האלמנה, המנוח ואביו אל בית חולים רפידיא. הלידה התחילה כבר בדרך לבית החולים. **רצ"ב** אישור הסהר האדום-שכם ותרגומו לעברית **נספח ג'**, וכן תעודות רפואיות מבית החולים רפידיא בשכם ותרגומו לעברית **נספח ד'**.
- י"א. עד לרגע שהגיע האמבולנס הפלסטיני, האלמנה נשארה ערומה למרות שביקשה מספר פעמים מהחיילים לכסותה כאשר מזג אויר ששרר באותו לילה היה חורפי קריר וגשום. (האירוע המתואר לעיל יקרא להלן: "האירוע").
10. התובעים יטענו, כי יבקשו מבית המשפט לקבוע, כי מן הדין ומן הצדק להחיל בנסיבות העניין את הוראות סעיף 38 ו 41 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש).
11. התובעים יוסיפו ויטענו, כי מן הדין לקבוע כי האירוע מושא כתב התביעה לא היה בגדר "פעולה מלחמתית", לא היה במסגרת פעולת לחימה בטרור, במעשי איבה או התקוממות ולא פעולה לשם מניעת טרור, מעשי איבה או התקוממות שנעשתה בנסיבות של סכנת חיים.
12. התובעים יטענו כי האירוע נגרם ו/או אירע ע"י חפץ מסוכן ו/או חפץ נמלט מכוחות הצבא ו/או הביטחון שגרם נזק בהימלטו, וכי הנתבעת היתה בעליו של החפץ שנמלט או

תופסת הכלים ו/או החפצים שמתוכם נמלט הדבר ועל הנתבעת הראיה שלא היתה לגבי הדבר המסוכן ו/או הנמלט התרשלות שתחוב עליה.

13. לחילופין, התובעים יוסיפו ויטענו כי לא היתה להם הידיעה או היכולת לדעת מה היו הנסיבות שגרמו לאירוע, וכי האירוע נגרם ע"י נשק וציוד שלנתבעת היתה שליטה מלאה עליו, וכי האירוע מתיישב יותר עם המסקנה שהנתבעת לא נקטה אמצעי זהירות סבירים מאשר עם המסקנה שהיא נקטה באמצעות זהירות לגבי האירוע שתחוב עליו.

14. התובעים יטענו כי חובת הראיה מוטלת לפתחה של הנתבעת, כי האירוע נגרם שלא ברשלנות ו/או שלא כתוצאה מרשלנות ו/או חוסר זהירות שלוחיה ו/או הנתונים למרותה ו/או עובדיה אשר פעלו בשטח בזמן הרלוונטי לאירוע הנ"ל.

15. לחילופין, ומבלי לפגוע בטענות לעיל, יטענו התובעים, כי האירוע נגרם בשל חוסר זהירות ו/או רשלנותה של הנתבעת ו/או שליחיה ו/או הנתונים למרותה ו/או עובדיה אשר פעלו בזירת האירוע הנדון.

התובעים יטענו, כי הנתבעת התנהגה התנהגות לא ראויה ושלא בהתאם לנסיבות שעה שחייליה ו/או שליחיה עשו שימוש באש חיה, בשים לב לתנאי המקום והשטח, והיא היתה חייבת לצפות נורמטיבית וקונקרטיית שירי אינטנסיבי עלול לסכן חיי אדם, ואשר בסופו של יום הסב את הנזק.

16. התובעים יטענו, כי התנהגותה של הנתבעת סתתה מסטנדרט ההתנהגות הנורמטיבית הנאמד לפי מבחן האדם הסביר, גם בשים לב לאופי הפעילות ונסיבות העניין של האירוע הספציפי, ומן הדין לבחון את פעילות החיילים ומיומנותם לפי סטנדרט החייל המיומן והסביר, כפי שבוחנים מיומנות של כל בעל מקצוע אחר.

17. התובעים יטענו עוד, כי יתכן והנתבעת תטען כי חייליה ו/או שליחיה פעלו בתנאי לחץ וחירום שמנעו ממנה שקילה ובחינה רגילים של חלופות התנהגות, וכבר במעמד זה יטענו התובעים כי נסיבות כאלה לא התקיימו עובר לאירוע, אולם גם אם יוכח כי נסיבות אלה התקיימו, הרי שליחי הנתבעת היו חייבים לנהוג תוך שליטה עצמית, איפוק ורגישות, התואמים את נורמות ההתנהגות הגבוהות, המחייבות את חיילי צה"ל ומפקדיו, תוך תרגול נסיבות חירום ודוחק.

18. פרטי הרשלנות ו/או חוסר הזהירות ו/או היפר החובה שבחוק מצד הנתבעת ושלוחיה ו/או הסרים למרותה מתבטאים, בין היתר, במעשים ו/או במחדלים כדלקמן:
- א. התובעים פתחו באש לעבר המכונית במהלך נסיעתה ללא כל הצדקה ו/או צורך ו/או כורח והם עשו כן כאמצעי ענישה;
- ב. חיילי הנתבעת ו/או שליחיה ו/או כוחות הביטחון שפעלו במקום האירוע הנדון לא נקטו בשום אמצעי בטיחות ו/או זהירות כדי למנוע את קרות האירוע ו/או הפגיעה במכונית ונוסעיה, שלא נשקפה מהם סכנת חיים מיידית כלשהי ו/או סכנת חיים ו/או כל סכנה אחרת לאותם חיילים ו/או;
- ג. שליחי הנתבעת פתחו באש לעבר המכונית תוך הפרתם של כללי הפתיחה האוסרים בתכלית האיסור גרימה מכוונת של נזק לרכוש בניגוד לעקרונות החוק, המוסר והמשמעת ו/או;
- ד. החיילים פעלו שלא כחיילים מקצועיים, סבירים וזהירים בהתחשב בנסיבות המקום והאירוע ו/או;
- ה. שליחי הנתבעת פתחו באש חיה שלא לעבר חשודים כלשהם והירי בנסיבות העניין היה לא ממוקד, ללא הפעלה של שיקול דעת נכון ו/או;
- ו. שליחי הנתבעת נהגו בחוסר זהירות קיצונית כאשר פתחו באש שלא כאמצעי אחרון והסבו נזק רב ובלתי הפיך למנוח ולתובעת ו/או;
- ז. שליחי הנתבעת פתחו באש לעבר המכונית, מבלי שהמכונית תהיה מעורבת באופן סביר בביצוע חמור או פיגוע חבלני עפ"י הגדרת המונחים בהוראות הפתיחה באש.
- ח. הפתיחה באש לעבר המכונית היתה בחוסר אחריות ולא ברמת זהירות ראויה ושלא כדרך פעולה אחרונה בהתחשב בכל נסיבות האירוע.
- ט. לא נעשו כל ניסיונות לסמן למכונית ו/או לעצור את נסיעתה ו/או

י. לא ננקטו כל אמצעים כדי שנהג הרכב יזהה כי כוחות הביטחון מסמנים או קוראים לו לעצור בהתחשב בתושך ובמזג האוויר ו/או

יא. לא נקראו קריאות אזהרה ולא נורו יריות באוויר עובר לפציעת המנוח ושאר הנוסעים שכן המנוח נפצע מהיריות הראשונות והרכב המשיך לנוע ללא כל שליטה עד לעצירתו ו/או

יב. שליחי הנתבעת לא תודרכו כראוי בקשר להוראות הפתיחה באש.

יג. משנפגעה המכונית, חיילי הנתבעת לא הגישו עזרה כלשהי בדחיפות המתחייבת מחומרת הפגיעה של המנוח, האלמנה ואבי המנוח.

יד. חיילי הנתבעת נהגו באלמנה באכזריות רבתי, השפילו אותה ופגעו בכבודה קשות, במיוחד בהיותה משתייכת למסורת ולדת האוסרות מכל וכל חשיפת גופה של אישה.

טו. חיילי הנתבעת הפרו את כללי ההתנהגות לחיילי צה"ל עת שביצעו בדיקה וחיפוש על גופה של אישה שלא בידי חיילת או שוטרת למרות שלא היה חשד לפח"ע.

טז. התובעים כבר יטענו כי גם אם היה חשד כזה, הרי שעת שווידאו שאין היא נושאת על גופה כל חומר נפץ ו/או לא נשקפת ממנה סכנה כלשהי, הם היו צריכים להתיר לה באופן מידי ללבוש בחזרה את בגדיה ולדאוג לטיפול רפואי ללא כל דיחוי.

19. התובעים יטענו עוד, כי הנתבעת פגעה בזכות המנוח לחיים ובזכויות היסוד של המנוח והאלמנה המעוגנות בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו פגיעה רבתית, לא מידתית ובלתי סבירה לחלוטין- ופגיעות אלה מצטרפות כתנאי מסייע, וכמוסיפות משקל לעילת התביעה הקיימת והמבוססת ממילא על דיני הנזיקין.

20. התובעים יוסיפו ויטענו, שהנוסעים הותקפו שלא כדין ע"י שלוחי הנתבעת ללא הסכמתם וכתוצאה מכך נגרמו לתובעים נזקים שיפורטו להלן, ועל הנתבעת מוטלת האחריות לפצותם עפ"י דין בגין נזיקהם.

21. התובעים יוסיפו ויטענו, כי שליחי הנתבעת הפרו זכות יסודית והיא זכות המנוח לחיים, לכבוד האדם, ולשלמות הגוף והם פעלו בניגוד לחוק יסוד כבוד האדם וחירותו.
22. התובעים יוסיפו ויטענו שבהיות כוחות הביטחון פועלים עפ"י דין, הם אכן מחויבים לנהוג בתום לב ו/או בצורה הולמת ולהימנע ממעשים בלתי חוקיים ו/או מזיקים ובלתי מוצדקים כנגד חפים מפשע אף בשעת צרה.
23. התובעים יוסיפו שמכוח עקרונות המשפט הביני"ל הפומבי, המדינה כנתבעת מחויבת כמדינה כובשת לשמור על זכויותיהם האלמנטריות של תושבי האזורים הכבושים, לרבות לחיים ולשלמות הגוף ומניעת התעמרות ביחס אליהם.
24. למחרת יום האירוע, שלח ארגון "בצלם" מכתב תלונה לתובעת הצבאית הראשית בגין אירוע מושא כתב התביעה ולמכתב צורפו עדויות לאירוע זה וגם לגבי אירוע אחר דומה שקדם לו באותו יום ובאותו מחסום (האירוע של _____ שחאדה). ארגון בצלם ביקש מהתובעת הצבאית הראשית להורות על פתיחה בחקירה.
- לאחר אין ספור פניות חוזרות של בצלם לרשויות הצבא הודיעה התובעת הצבאית הראשית ביום 25.8.03 -כשנה וחצי לאחר האירוע- כי הכוח פעל כנדרש בשני האירועים, ובהתאם להוראות הפתיחה באש. הוסיפה התובעת וציינה כי : "לא מצא פרקליט פיקוד מרכז להורות על פתיחת חקירת מצ"ח במקרים אלה, או על נקיטת צעדים כלשהם נגד מי מהמעורבים".
- לא יהיה מיותר לציין גם כי כבר ב 25.2.02, פנתה ח"כ תמר קוגנינסקי- יו"ר הועדה לקידום הילד, לשר הביטחון דאז, בנימין בן אליעזר, וקראה לו להורות על פתיחת חקירה בנוגע לאירוע נושא התביעה והאירוע הדומה של _____ שחאדה הנ"ל.
25. התובעים יטענו כי אי מתן הוראה על פתיחה בחקירה ו/או אי ניהול חקירת עניינית ואובייקטיבית גרם לתובעים נזק ראייתי ושלל מהם ראיות חשובות שיש בהם כדי להשליך אור על נסיבות הירי ומותו של המנוח, וכי יש לתת נפקות לנזק הראייתי שנגרם לתובעים כפולה :

בדרך של הטלת נטל הראיה על הנתבעת אשר ברשלנותה גרמה נזק הראייתי שמנעו מהם את אשר, אחרת, מוטל היה עליו להוכיח וכן לחייב את הנתבעת לפצות את התובעים על נזקיהם עקב אי ניהול חקירה עניינית ורצינית ובכך מנעו מהתובעים להוכיח תביעתם.

26. התובעים יטענו כי עובר לתאונה היה המנוח בריא ברוחו ובנפשו והשתכר 3500 ש"ח לחודש. כתוצאה מן האירוע קיפח המנוח את חייו, והתובעים 2 ו-3 איבדו את מקור תלותם.

27. בעקבות האירוע וכתוצאה ממנו, סובלת האלמנה מחרדות ונזקים נפשיים קשים נוכח הרג בעלה אל מול עיניה וההתעללות האכזרית והנבזית של החיילים בה כמתואר לעיל. לא מן המיותר לציין, כי הפגיעה בכבודה כאישה, עת נתבקשה לפשוט את בגדיה ולהישאר ערומה למשך זמן, נוסף על היותה פגיעה אכזרית במישור האנושי, הרי זו פגיעה ברוטלית במיוחד עבור האלמנה בהיותה משתייכת למסורת הערבית האסלאמית אשר רואה בתשיפת גופה של האישה אל מול זרים, מעשה אסור, מבייש ומבזה. התובעת שומרת על זכותה לצרף חוות דעת פסיכיאטרית על הנזקים שנגרמו לה כתוצאה מהאירוע.

28. על כן הנתבעת חייבת לפצות את התובעים על נזקיהם בתביעה זו מכוח חובתה השילוחית/או הישירה.

29. כתוצאה מן האירוע אבדו התובעים 2 ו-3 את פרנסתם ו/או מקור תמיכתם ונגרמו לתובעים הנזקים אשר את הטבתם זכאים לתבוע מן הנתבעת כדלקמן:

נזקים מיוחדים:

א.	הפסד תמיכה בתובעים בסכום של <u>2650 ש"ח</u> לחודש	
	למשך 27 חודשים מיום האירוע ועד ליום הגשת התביעה	₪ 71,550
ב.	הוצאות קבורה והקמת מצבה, ומתן כבוד אחרון למנוח	₪ 25,000
ג.	אובדן שירותי אב ובעל, המוערכים ב 2500 ₪ לחודש	₪ 76,500
ד.	הוצאות נסיעות וטיפול רפואי עבור האלמנה	₪ 15,000

נזקים כלליים:

בית המשפט יתבקש לשום את נזקי התובעים הכלליים בהתחשב בראשי הנזק דלהלן:

א. הפסד תלות:

הפסד תלות בהתאם לחלקו של כל תלוי כמפורט בכתב תביעה לעיל.

ב. אובדן שירותי אב ובעל בעתיד בשיעור של 2500 ₪ בחודש:

ג. כאב וסבל וקיצור תוחלת חיים:

התובעים (עוזבון המנוח) יטענו, כי עובר למותו של המנוח היתה קנויה למנוח עילת תביעה כנגד הנתבעת בגין כאב וסבל וקיצור תוחלת חיים, שעומדת בעינה לטובת התובעים 2 ו-3 בתור חלק מיורשי המנוח ועוזבונו.

ד. אובדן כושר השתכרות ו/או אובדן השתכרות עתידית בהתחשב בנכותה של התובעת.

ה. כאב וסבל עבור האלמנה.

ו. פיצויים עונשיים:

התובעים יטענו כי הם יבקשו מבית המשפט, להפעיל את שיקול דעתו, ולפסוק להם פיצויים עונשיים בשים לב להתנהגות החמורה של הנתבעת הראויה לכל גינוי. התובעים מבקשים כי הפיצויים ישקפו אפקט הרתעתי וחינוכי כנגד מעשים מעין אלה, ומאידיך ע"מ לחזק זכויות הראויות לכך. לחילופין, התובעים יטענו כי הם זכאים לתבוע ולקבל פיצויים מוגברים בגין נזקיהם בשים לב להתנהגות הנתבעת ושליחיה הראויה לגינוי וסלידה.

28. לבית המשפט הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה.

29. אשר על כן, בית המשפט הנכבד יתבקש להזמין את הנתבעת לדין ולחייבה לפצות את התובעים, בגין נזקיהם המיוחדים והכלליים, בחלוקה דלעיל ו/או לפי כל חלוקה אחרת הוצאות ושכ"ט עו"ד בצירוף ריבית והפרשי הצמדה כחוק.

ח. אבו חוסיין, עו"ד

ב"כ התובעים